



## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci **žalobkyne J.,** bytom M., zastúpenej *JUDr. J., advokátom*, so sídlom H., proti **žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, **o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. p.: KVSU-41-2/2006 zo dňa 15.6.2006, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 16/2007-68 zo dňa 25.9.2009,** takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 16/2007-68 zo dňa 25. septembra 2009 **zmeňuje** tak, že rozhodnutie žalovaného č. p. KVSU-41-2/2006 zo dňa 15.6.2006 ako aj rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach č. p. KRP-45-6/PMO-2006 zo dňa 22.2.2006 **zrušuje** a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobkyňi náhradu trov konania vo výške 556,58 eura na účet jej právneho zástupcu JUDr. J. číslo X., vedený v S. a.s., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 25.9.2009, č. k. 2S 16/2007-68, zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. p. KRP-45-6/PMO-2006 zo dňa 22.2.2006 o uložení disciplinárneho opatrenia žalobkyňi – prepustenie zo štátnej služby podľa ust. § 61 ods. 2 písm. d) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom do 31.5.2006 (ďalej len „zákon o štátnej službe“). O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

Žalobkyňa v žalobe namietala oneskorené podanie návrhu na uloženie disciplinárneho opatrenia s poukazom na ust. § 126b ods. 6 zákona o štátnej službe, pretože zastávala názor, že tento návrh bol podaný po uplynutí dvojmesačnej lehoty na jeho

podanie, pretože k závažnému disciplinárnemu previneniu malo dôjsť 14.10.2005, o čom mal zamestnávateľ vedomosť, a teda návrh na začatie disciplinárneho konania musel byť podaný do 14.12.2005. Taktiež žalobkyňa namietala, že nie je daný dôvod pre postup podľa ust. § 60 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe, pretože na takýto postup musí ísť o zavinené závažné služobné previnenie t.j. ak vzhľadom na povahu porušenia služobnej povinnosti, spôsob konania alebo opomenutia a mieru zavinenia, opakované služobné previnenie alebo inú priťažujúcu okolnosť je jeho škodlivosť zvýšená. Skutkový stav nebol podľa žalobkyne zo strany žalovaného správne vyhodnotený. Neprihliadol na stav vytvorených pracovných podmienok v mesiaci október 2005. Uviedla, že disciplinárna komisia v odôvodnení rozhodnutia poukázala na povinnosti štátneho zamestnanca a porušenie povinnosti bez toho, aby skúmala zavinenie pri porušení týchto povinností. Mala zato, že žalovaný vychádzal pri rozhodovaní z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže v odôvodnení rozhodnutia sa nevyporiadal so stavom plnenia povinnosti zamestnávateľa.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že preskúmané rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, pretože vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu. Považoval za preukázané, že žalobkyňa sa dopustila závažného disciplinárneho previnenia na tom skutkovom základe, že pri inventúre stravných lístkov bol inventarizačnou komisiou Krajského dopravného inšpektorátu Policajného zboru v Košiciach zistený schodok vo výške 32.515,--Sk, čo potvrdzuje zápis o výsledku inventúry stravných lístkov z 12.10.2005 a doplnok k inventúre stravných lístkov z 15.11.2005, ktorým bolo žalobkyňi preukázané, že neodviedla subjektu verejnej správy finančné prostriedky v určenej lehote a rozsahu. Poukázal na to, že takto zistený skutkový stav žalobkyňa počas celého správneho konania nepopierala. Uviedol, že lehota na podanie návrhu na uloženie disciplinárneho opatrenia bola dodržaná, nakoľko vedúci služobného úradu podal návrh na začatie disciplinárneho konania v súlade s ust. § 126b ods. 6 zákona o štátnej službe príslušnej disciplinárnej komisii dňa 29.12.2005, teda do dvoch mesiacov, kedy sa dozvedel o disciplinárnom previnení, pričom zákonná lehota plynula až do 31.12.2005. K žalobkyňou namietaným pracovným podmienkam upriamil pozornosť na to, že v administratívnom spise sa nenachádza žiadna námietka žalobkyne ohľadne upozornenia zamestnávateľa na nevhodné pracovné podmienky. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia. Mala za to, že pri posudzovaní konania štátneho zamestnanca bolo potrebné vyhodnotiť aj stav pracovných podmienok, ktoré vytvára zamestnávateľ, vrátane podmienok pre plnenie záväzkov z dohody o hmotnej zodpovednosti. Namietala, že správnym orgánom ani súdom prvého stupňa nebol zohľadnený stav pracovných podmienok a ani skutočnosť, že zo strany žalobkyne nedošlo k zavinenému porušeniu služobnej disciplíny, ale k postupu, ktorý bol vynútený stavom pracovných podmienok. Vzniesla námietku, že sa nedopustila závažného služobného previnenia. Bola názoru, že za účelom jeho preukázania bolo potrebné objektívne posúdenie všetkých okolností, tak na strane zamestnanca ako i zamestnávateľa. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že zruší rozhodnutie žalovaného pre jeho nesúlad s ust. § 60 ods. 2 zákona o štátnej službe a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu stotožnil s rozsudkom krajského súdu zastávajúc názor, že skutkový stav bol zistený v dostatočnom rozsahu pre rozhodnutie a na základe zistených skutočností krajský súd správne rozhodol, keď žalobu zamietol. Žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť v celom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne je potrebné priznať úspech.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že riaditeľ Krajského dopravného inšpektorátu v Košiciach listom zo dňa 27.10.2005 predložil v zmysle ust. § 61 ods. 2 písm. d) zákona o štátnej službe vedúcemu služobného úradu Krajského riaditeľstva PZ návrh na uloženie disciplinárneho opatrenia žalobkyňi z dôvodu spáchania závažného disciplinárneho previnenia porušením povinnosti štátneho zamestnanca uvedené v § 53 ods. 1 písm. b), c), n), u) zákona o štátnej službe, s ktorým bol vedúci služobného úradu oboznámený dňa 31.10.2005, pričom návrh na začatie disciplinárneho konania predložil predsedovi disciplinárnej komisie dňa 29.12.2005. Zo správnym orgánom zisteného skutkového stavu vyplynulo, že žalobkyňi bol pri inventúre stravných lístkov zistený schodok, pozostávajúci z hotovosti vo výške 32.515,--Sk, a že neodviedla subjektu verejnej správy finančné prostriedky v určenej lehote a rozsahu, nakoľko odovzdala vyúčtovanie stravných lístkov oneskorene, po stanovených termínoch. Zo zápisnice zo zasadnutia disciplinárnej komisie zo dňa 22.2.2006 je zrejmé, že žalobkyňa nemala k disciplinárnemu návrhu žiadne doplňujúce návrhy a zároveň uviedla, že si je vedomá svojho konania. Rozhodnutím zo dňa 22.2.2006, č. p. KRP-45-6/PMO-2006, bolo žalobkyňi uložené disciplinárne opatrenie – prepustenie zo štátnej služby. Voči tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa v správnom konaní odvolanie, v ktorom okrem iného namietala tvrdošť postihu za jej prvé služobné previnenie, pričom vyjadrila poľutovanie nad svojím konaním, avšak zároveň poukázala na povinnosť zamestnávateľa vytvoriť vhodné pracovné podmienky. Žalovaný rozhodnutím zo dňa 15.6.2006, č.p.: KVSU-41-2/2006, odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 53 ods. 1 písm. b), c), n), u) zákona o štátnej službe štátny zamestnanec je povinný

b) dodržiavať Ústavu Slovenskej republiky, ústavné zákony, zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy, ktoré sa vzťahujú na vykonávanie štátnej služby, etický kódex a služobné predpisy pri vykonávaní štátnej služby a uplatňovať ich podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rešpektovať a chrániť ľudskú dôstojnosť

- a ľudské práva,
- c) plniť služobné úlohy osobne, zodpovedne, riadne a včas,
  - n) ochraňovať majetok štátu, ktorý mu bol zverený, pred poškodením, stratou, zničením a zneužitím a využívať ho iba na oprávnené účely,
  - u) zabezpečiť účelné a hospodárne spravovanie a využívanie finančných zdrojov, zariadení a služieb, ktoré boli štátnemu zamestnancovi zverené.

Podľa § 60 ods. 1 zákona o štátnej službe štátny zamestnanec zodpovedá za služobné previnenie. Služobné previnenie je zavinené porušenie povinností štátneho zamestnanca.

Podľa § 60 ods. 2 zákona o štátnej službe závažné služobné previnenie je konanie uvedené v odseku 1, **ak vzhľadom na povahu porušenej služobnej povinnosti, spôsob konania alebo opomenutia, mieru zavinenia, opakované služobné previnenie alebo na inú prítiažujúcu okolnosť je jeho škodlivosť zvýšená.**

Podľa § 61 ods. 2 zákona o štátnej službe za závažné služobné previnenie možno štátnemu zamestnancovi uložiť tieto disciplinárne opatrenia:

- a) zníženie funkčného platu o 30 % najviac na tri mesiace,
- b) odvolanie predstaveného,
- c) prepustenie z nominovanej štátnej služby,
- d) prepustenie zo stálej štátnej služby,
- e) prepustenie z dočasnej štátnej služby okrem predstaveného v politickej funkcii predstaveného, ktorý je veľvyslancom, alebo
- f) prepustenie z prípravnej štátnej služby.

Podľa § 128 ods. 1 prvá veta zákona o štátnej službe konanie sa začína na návrh účastníka konania, pričom disciplinárne konanie sa začína na návrh vedúceho úradu a v prípade porušenia služobnej disciplíny vedúcim úradu, sa disciplinárne konanie začína na návrh nadriadeného služobného úradu.

Podľa § 126b ods. 6 zákona o štátnej službe návrh na začatie disciplinárneho konania sa musí podať príslušnej disciplinárnej komisii do dvoch mesiacov odo dňa, keď sa navrhovateľ dozvedel o služobnom previnení.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobkyňa porušila povinnosti štátneho zamestnanca, ktoré disciplinárna komisia posúdila ako závažné disciplinárne previnenie a uložila jej disciplinárne opatrenie – prepustenie zo štátnej služby. Z priebehu administratívneho konania vyplynulo, že zistený skutkový stav nebol medzi účastníkmi sporný. Niet pochyb, že zo strany žalobkyne došlo k porušeniu povinností štátneho zamestnanca. Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu vyplynulo, že prvostupňový správny orgán videl závažnosť služobného previnenia v tom, že žalobkyňa si neplnila povinnosti štátneho zamestnanca podľa ust. § 53 ods. 1 písm. b), c), n,) u) zákona o štátnej službe riadne a včas, v určených lehotách a dlhšiu dobu nevykonávala všetky úlohy, ktoré patria k jej služobným povinnostiam. Uvedené disciplinárna komisia kvalifikovala ako závažné služobné previnenie podľa § 60 ods. 2 zákona o štátnej službe a dospela k tomu, že opodstatneným disciplinárnym opatrením v predmetnej veci je prepustenie zo stálej štátnej služby podľa § 61 ods. 2 písm. d) zákona o štátnej službe. Z odôvodnenia rozhodnutia však

nevyplýva, ako dospela disciplinárna komisia k záveru, že porušenie povinností žalobkyne možno kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie, čo je v rozpore s ustanovením § 60 ods. 2 zákona o štátnej službe, podľa ktorého musí správny orgán zohľadniť nielen povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, prípadne inú priťažujúcu okolnosť, ak je jeho škodlivosť zvýšená. Správny orgán v prejednávacom prípade iba všeobecne skonštatoval, že štátna zamestnankyňa svoje zákonné povinnosti porušovala tým, že ich nevykonávala riadne, včas, v určených lehotách. Uvedené nie je z pohľadu povinnosti správneho orgánu dostatočne a presvedčivo odôvodniť rozhodnutie, postačujúce. Odôvodneniu ako jednej z obsahových náležitostí rozhodnutia sa prikladá dôležitosť, nakoľko napĺňa jednu zo základných pravidiel konania, a to posilňuje dôveru v správnosť rozhodnutia. Taktiež plní kontrolnú funkciu pri prípadnom prieskume rozhodnutia. V odôvodnení sa musí správny orgán vysporiadať jednak so skutkovými okolnosťami a jednak s právnym posúdením. Osobitne sa treba venovať odôvodneniu v prípadoch, keď správny orgán dospel k záveru na základe inštitútu správnej úvahy. Podľa názoru odvolacieho súdu zákon o štátnej službe dáva možnosť správnomu orgánu v prípade, ak odôvodnene dospel k tomu, že konanie štátneho zamestnanca je závažné porušenie služobnej disciplíny, uložiť za uvedené porušenie disciplinárne opatrenie uvedené v ustanovení § 61 ods. 2 zákona, a to na základe správnej úvahy. Práve v takom prípade sa musí správny orgán dostatočne jasne a presvedčivo vysporiadať nielen s právnym posúdením, že či skutočne došlo k závažnému služobnému previneniu posúdením všetkých hľadísk (povaha konania, spôsob konania, mieru zavinenia, opakované služobné previnenie alebo na inú priťažujúcu okolnosť je jeho škodlivosť zvýšená), ktoré takéto posúdenie vyžadujú, ale i k primeranosti disciplinárneho opatrenia, ktoré uložil.

Z dôvodu absencie uvedených skutočností v prvostupňovom rozhodnutí správneho orgánu je rozhodnutie pre nedostatok dôvodov v tej časti nepreskúmateľné. Uloženie disciplinárneho opatrenia – prepustenie zo štátnej služby je tak vážny zásah do práv štátneho zamestnanca, že dostatočné odôvodnenie rozhodnutia sa javí ako nanajvýš nevyhnutné.

Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou žalobkyne, vznesenou v odvolaní voči rozhodnutiu krajského súdu, ohľadne nedostatočne zisteného skutkového stavu, pretože v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, pričom je pre nich rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti treba podotknúť, že skutkový stav bol zistený dostatočne, a ako to vyplýva z predloženého spisu, nebol ani medzi účastníkmi sporný, preto považuje odvolací súd túto námietku za nedôvodnú.

Čo sa týka námietky nesprávneho právneho posúdenia, je zrejmé, že krajský súd pri svojom rozhodovaní nechal úplne bez povšimnutia žalobkyňou namietnutý nesprávne vyhodnotený skutkový stav ako i jeho nesprávne právne posúdenie. Pri svojom rozhodovaní vôbec nebral zreteľ na nedostatočne odôvodnené rozhodnutie správneho orgánu a tým dospel k nesprávnomu právnemu záveru. Záverom je však potrebné uviesť, že krajský súd žalobnú námietku ohľadne nedodržania lehoty na podanie disciplinárneho návrhu vyhodnotil správne, s ktorej odôvodnením sa odvolací súd v tejto časti stotožňuje.

Úlohou správneho orgánu bude v ďalšom konaní opätovne prejednať disciplinárne previnenie žalobkyne s ohľadom na právny záver odvolacieho súdu. V prípade, ak správny

orgán opätovne kvalifikuje konanie žalobkyne ako závažné služobné previnenie bude potrebné, aby sa pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia dostatočne jasne a presvedčivo vysporiadal s tým, či sú splnené predpoklady uvedené v ust. § 60 ods. 2 zákona o štátnej službe a dôsledne ich rozobral. Taktiež pri určovaní druhu sankcie v rámci správnej úvahy je nevyhnutné odôvodniť jej primeranosť s ohľadom na charakter disciplinárneho previnenia.

S ohľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 250ja ods. 3 vety prvej O.s.p. zmenil tak, že zrušil rozhodnutie správneho orgánu vrátane prvostupňového rozhodnutia pre nepreskúmateľnosť (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.) a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa ako i správne orgány sú podľa § 250ja ods. 4 O.s.p. viazané právnym názorom odvolacieho súdu.

O trovách konania (odvolacieho a aj prvostupňového) rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a priznal úspešnej žalobkyni právo na ich náhradu v celkovej sume 556,58 eura. Trovy konania na súde prvého stupňa pozostávajú zo súdneho poplatku za žalobu v sume 66,38 eura (zaplatených 2.000,--Sk) a z trov právneho zastúpenia v sume 490,20 eura, ktoré tvorí tarifná odmena za 2 úkony právnej služby v roku 2006 (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie žaloby na súd) podľa § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení (ďalej len „vyhláška“) dvakrát po 1.260,--Sk, čo činilo 2.520,--Sk, t.j. 83,65 eura, za 1 úkon právnej služby v roku 2009 (účasť na pojednávaní dňa 25.9.2009) vo výške 53,49 eura, DPH z celkovej výšky tarifnej odmeny (137,14 eura) v sume 26,06 eura, ďalej paušálna náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky dvakrát po 164,--Sk, čo činilo 328,--Sk, t.j. 10,89 eura (za rok 2006) a jedenkrát 6,95 eura (za rok 2009), náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za čas strávený cestou na pojednávanie dňa 25.9.2009 z Košíc do Bratislavy a späť - 11 hodín, t.j. 11,59 eura x22 polhodín, čo činí 254,98 eura, a napokon cestovné vlastným motorovým vozidlom zn. Š. EČ K. do výšky cestovného vlakom z Košíc do Bratislavy a späť, t.j. 27,09 eura x2, čo činí 54,18 eura. Náhradu trov odvolacieho konania žalobkyňa neuplatnila, a preto jej súd ich náhradu nepriznal (§ 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť na účet advokáta, ktorý zastupoval žalobkyňu, ktorej bola prisúdená náhrada trov konania (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 15. decembra 2010

**JUDr. Jaroslava Fúrová, v. r.  
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:  
Peter Szimeth